conſuetudine, ſive propria auctoritate, ſive quomodolibet invectum erat, non ſolum Antiſtites, qui jam ſuis Eccleſiis addicti, ab iiſdem propter Turcarum tyrannidem abſentes ipſarum Eccleſiarum populis præeſſe minime poſſent, aliis, ſed prioribus, quibus incardinati erant, & haud dimiſſis, Eccleſiis in Cheſroani, & Montis Libani Diœceſibus exiſtentibus, veluti ſuos ad nutum amovibiles præficere Vicarios; verum etiam oblationes pecuniarias, vel alterius rei præſtationes, pro neceſſaria victus dignitatiſque Patriarchalis, aliis deficientibus congruentibus redditibus, ſubſtentatione, ut aſſerebatur, tempore, & occaſione diſtributionis Sacrorum Oleorum fieri conſuetas exigere ſolerent; hujuſmodi aſſerto juri tamquam non legitimo, quin immo Sacris Canonibus inviſo, per duos Canones in eadem Synodo conditos derogatum fuit.

Eorum examen inſtituitur in Congr. partic. de Prop. Fide.

§. 2. Verum inter alia dubia, quæ propoſita, & examinata fuerunt in particulari Congregatione aliquot Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſitorum pro approbatione dictæ Synodi a Nobis deputata, & coram Nobis habita, etiam hæc duo fuere diſcuſſa, nempe primum: *An Canon prohibens Patriarchæ quamcumque exactionem in diſtributione Olei Sancti Parochis, ſuſtineatur, & mereatur confirmationem?* Secundum: *An Canon quod reſidentiam Epiſcoporum Maronitarum in propriis Titulis Eccleſiarum Epiſcopalium, ſit approbandus, & quid quoad Appendicem Synodi Cap.* XLI. *in quo adeſt diviſio Sedium Epiſcopalium, cum limitibus Diœceſum Maronitarum, pro diſtributione Diœceſum in tot Epiſcopis, itaut non poſſint amoveri a Patriarcha?*

Articulus Appendicis Synodi de numero, & limitibus Maronitarum.

§. 3. Tenor autem memoratæ Appendicis eſt, qui ſequitur. *Appendix* XLI. *poſt Synodum Montis Libani, Metropolitanorum, & Epiſcoporum Maronitarum Sedes, & Limites. Patriarcha Antiochiæ, ac totius Nationis Maronitarum Sedem habet in Monte Libano in Cœnobio, quod Canubinenſe dicitur: Sub eo erant Archiepiſcopi, & Epiſcopi ſequentes.* I. *Tyri.* II. *Damaſci.* III. *Cypri.* IV. *Alepi.* V. *Beryti.* VI. *Tripolis.* VII. *Botri.* VIII. *Aco, ſeu Ptolemaidis.* IX. *Laodiceæ.* X. *Apameæ.* XI. *Arcæ.* XII. *Eden.* XIII. *Sareptæ.* XIV. *Paneadis.* XV. *Liſtræ, ſeu Bybli.* XVI. *Neapolis. Sed in Synodo Montis Libani die* XXX. *Septembris* MDCCXXXVI. *decreverunt Patres, ut Maronitarum Diœceſes impoſterum ad octo tantum redigerentur; ſalva Reverendiſſimo Domino Patriarchæ Epiſcopos nonnullos titulares ordinandi poteſtate; videlicet* I. *Alepi, ſeu Beroæ, & adjacentium Locorum.* II. *Tripolis: Hujus Pontificis juriſdictio extenditur a Tripoli, & Jania ad Arcam Balaneam, Aradum Orthoſiadem, Gabalum, Laodiceam, uſque ad finem Alepi.* III. *Bybli, & Botri: hujus juriſdictio extenditur in Diœceſes Bybli, & Botri, Acuræ, Dairalamari, & Regionis Biſarajæ.* IV. *Heliopolis, ſeu Baalbech: hujus juriſdictio extenditur in Diœceſes Heliopolis, & Thathuchæ in Byblienſis Regionis confinio, & dimidiæ partis ditionis Gazirenſis, cujus caput Guſta, & Gazir.* V. *Damaſci; hujus juriſdictio extenditur in Diœceſim Damaſcenam, necnon ampliatur ad alteram dimidiam partem ditionis Gazirenſis, cujus caput eſt Agelton, complectitur præterea Caſcontam Zuc-Charabam, & Zabbugam.* VI. *Cypri; hujus juriſdictio complectitur univerſa Inſulæ illius Caſtella, ac præterea in Cheſroena Regione habet Bacaſajam, Bat-ſchebabam, earumque Villas, necnon Villas Cheſroeniæ uſque ad Pontem Beryti.* VII. *Beryti; hujus juriſdictio extenditur a Beryto uſque ad Mathanam, & Giordam, & Algarbam, & Sciacharam Mathanæ, & uſque ad Pontem Flavii Cadi, ſeu Tamyris.* VIII. *Tyri, & Sidonis; hujus juriſdictio complectitur Sidonem, Tyrum, earumque Villas, necnon Suph-Bacaam, Vallem Tainæ, & adjacentes Terras a Fluvio Tamyri, uſque ad Sanctam Civitatem Hieruſalem. Nos ſubſcripti hanc Diœceſum diſtributionem approbamus. Datum in Sancta noſtra Synodo in Monaſterio Deiparæ de Loaiſa die* XXX. *Septembris* MDCCXXXVI. *Joſeph Petrus Patriarcha Antiochiæ. Gabriel Sareptæ, Simeon Damaſci. Abdalla Beryti. Elias Arcæ. Baſilius Tripolis. Philippus Lyſtræ. Stephanus Botri. Gabriel Aco. Johannes Laodiceæ. Ignatius Tyri. Gabriel Alepi. Michael Paneadis. Tobias Cypri.*

Congregationis judicium.

§. 4. Ad primum autem reſponſum fuit. *Approbandum, & ad Sanctiſſimum, qui dignetur alio modo providere Domino Patriarchæ.* Ad ſecundum etiam reſponſum fuit. *Pro approbatione Canonicis demandantis Reſidentiam Epiſcoporum, & ad Sanctiſſimum quoad contenta in Appendice Cap.* XLI. *in quo proponuntur Metropolitanorum, & Epiſcoporum Maronitarum Sedes, & Limites.*

Pontifex, expenſis iterum capitibus in ſuſpenſo relictis.

§. 5. Nos igitur, qui nihil optamus impenſius, quam ut Eccleſiaſtica diſciplina per univerſum Catholicum Orbem, ubi quidem integra viget, magis magiſque confirmetur, ubi vero collapſa eſt, opportune inſtauretur; ut in rebus tanti momenti ea, qua opus eſt, conſilii, maturitatis, & examinis ratione procederemus, Venerabili Fratri Noſtro Vincentio S. R. E. præfatæ Cardinali Petra nuncupato ejuſdem Congregationis Propagandæ Fidei Præfecto commiſimus, ut poſtquam cum dictæ Synodi Reviſoribus, aliiſque rerum Maronitarum peritis ſuper præmiſſis accuratiſſime egiſſet, ad Nos referret. Quoniam autem ipſe Venerabilis Frater Noſter Vincentius Cardinalis, auditis Reviſoribus aliiſque, ut præmittitur, rerum Maronitarum peritia inſtructis, erutiſque ex Archivio dictæ Congregationis Propagandæ Fidei documentis, iiſque invicem expenſis, ad Nos retulit, oblationes pecuniarias, vel alterius rei præſtationes, fieri quidem tempore, & occaſione diſtributionis Sacrorum Oleorum, revera eſſe, ut ab initio cæptum fuit, pecuniarias oblationes, vel alterius rei præſtationes Patriarchis pro tempore exiſtentibus, alimentorum, & dignitatis tuendæ, muneriſque Patriarchalis commodum obeundi cauſa, debitas atque præſcriptas; necnon reſidentiam Epiſcoporum Maronitarum in propriis titulis Eccleſiarum, & diviſionem Sedium Epiſcopalium, cum limitibus Diœceſum, earumque reductionem, prout in Appendice præinſerta continentur, omnino neceſſariam, utilem, ac ſalutarem eſſe: Hinc eſt, quod Nos, qui inclytam Nationem Maronitarum quamvis Hæreticis, Schiſmaticis, Maumethanis, & Idololatris, undique circumſeptam, tamen veluti roſam inter ſpinas, & ſcopulum inter undas, ſemper in Catholica Romana Fide conſtantem, ac propterea a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris tantopere exiſtimatam, ad eorumdem Prædeceſſorum noſtrorum exempla plurimi facimus, & Apoſtolica caritate complectimur; motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium, primum utrumque Canonem, & in eis contenta quæcumque, ac præinſertam Appendicem approbamus, & confirmamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis robur perpetuo adjicimus, atque in perpetuum deinceps obſervari præcipimus, & mandamus.

Canones, & Appendicem confirmat.

Patriarcham, ejuſque Deceſſores, ab avaritiæ, aut Simoniæ nota purgates, declarat.

§. 6. Deinde modernum Patriarcham, ejuſque Prædeceſſores, nec non tam eos, qui dediſſent, quam qui accepiſſent dictas oblationes pecuniarias, vel alterius rei præſtationes, eaſque ſive datas, vel dandas, ſive acceptas, vel accipiendas pro Sacrorum Oleorum diſtributione eſſe exiſtimaſſent, ab omni Simoniacæ labis pravitate, & turpi avaritiæ quæſtu immunes fuiſſe, & eſſe, neque impoſterum a quoquam auſu temerario, veluti Simoniacos, & avaros, inſimulari poſſe, & debere declaramus.

Eidem, ejuſque Succeſſoribus, annuum Caritativum Subſidium, pro alimentis attribuit.

§. 7. Præterea, ne moderno, & pro rempore exiſtenti Patriarchæ, ut præmittitur, deſint alimenta, & ſubſidia, ſtatuimus, & quatenus opus ſit, præcipimus, & mandamus omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, Monaſteriorumque Parochis, & Superioribus Nationis Maronitarum, ut ſinguli Parochi, & Superiores hujuſmodi, juxta deſignationem inſtructionemque ab ipſa Congregatione Propagandæ Fidei confectam, atque una iiſdem noſtris Literis adjungendam, & in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub pœnis ad Apoſtolicæ Sedis, & pro tempore exiſtentis Patriarchæ arbitrium imponendis omnino ſervandam, ſingulis annis die Dominica infra Octavam ſolemnitatis Beatæ Virginis Mariæ Immaculatæ in Cęlum Aſſumptæ, a currenti anno MDCCXLII. incipientes, in perpetuum Patriarchæ pro tempore exiſtenti antedictas pecuniarias oblationes ſub nomine Caritativi Subſidii contribuant, & ſolvant; necnon ſtatum Animarum, quarum curam gerunt, ad ſæpedictæ Synodi ſcriptum, & normam, eidem Patriarchæ deferant, a quo & literas inſtructivas, ſive paſtorales, de more, ſicut antea in Sacrorum Oleorum diſtributione fiebat, accipiant, ipſe vero pro tempore exiſtens Patriarcha alio opportuno tempore Sacra Olea gratis omnino tranſmittat, ſive diſtribuat, & nihil penitus, vel pecuniæ, vel alterius cujuſcumque rei, etiam a ſponte dantibus recipiat, aut exigat.

Sacra vero Olea abſque ullius oblationis exactione diſtribui jubet.

Diœceſum numerum ſeptenarium, præter Patriarchalem, præfinit.

§. 8. Inſuper motu, ſcientia, poteſtate, ac tenore paribus ſtatuimus; & declaramus numerum Sedium, ac Diœceſum Epiſcopalium, & Epiſcoporum Maronitarum, ad ſeptem dumtaxat, excepta Patriarchali Sede & Archidiœceſi, quacum octo exiſtunt, redigendum reducendumque eſſe, prout in præinſerta Appendice cum ſuis reſpective diſtinctis Diœceſibus, Oppidis, Terris, Eccleſiis, ac Monaſteriis, juxta præſcriptos fines, ac terminos, redactus reductuſque eſt, & Nos, quatenus opus ſit, de novo redigimus, & reducimus, & redactum reductumque eſſe & haberi, decernimus, & definimus.

In quibus Epiſcopos perpetuo incardinari decernit.

§. 9. Item volumus, & mandamus ut, poſtquam reductio hujuſmodi, ut infra, locum habuerit, in hiſce octo Diœceſibus diſtinctis, & ab invicem diviſis, ac ſeparatis, tam Patriarcha in ſua, (quam ad ſui arbitrium ſemel eligendam, ſed ſemel electam, & Archidiœceſim nuncupatam, Patriarcham eligentem ejuſque Succeſſores nunquam permutare poſſe decernimus, & definimus,) quam ſinguli ſeptem Epiſcopi in ſuis reſpective Diœceſibus conſtituti, & incardinati perpetuo ſint, & habeantur, ita, ut nunquam ad Patriarchæ pro tempore exiſtentis nutum amoveri poſſint, niſi vel per canonicam, ob graviſſima crimina, juris ordine ſervato, privationem, vel per legitimam de una ad aliam Diœceſim, juxta Sacrorum Canonum regulas, & Juris communis diſpoſitiones; tranſlationem.

Patriarchæ jura, & facultates enunciat.

§. 10. Præter hæc modernus, & pro tempore exiſtens Patriarcha jus habeat Antiſtites juxta morem, & non alias, in qualibet Sede, & Diœceſi paſtoris ſolatio deſtituta conſtituendi, & incardinandi; ſingulis trienniis ſingulas Diœceſes per ſe ipſum viſitandi; Decimas conſuetas (Decima tamen Decimarum ſingulis Antiſtitibus in ſuis reſpective Diœceſibus relicta) in iiſdem Diœceſibus colligendi; & Emolumenta Diſpenſationum, quæ ad Patriarcham ſpectant, exigendi; nec non Legata, vel dictæ Diœceſi, quæ Sedi Patriarchali unita fuerit, vel ipſi pro tempore Patriarchæ relicta acquirendi; & pro hujuſmodi effectu unum aut plures Collectores, & Miniſtros in Dictis Diœceſibus deputandi; Sacra Olea conſecrandi, & in ſingulas ſeptem Diœceſes privative diſtribuendi, & ut ante ſtatutum eſt, & non aliter, mittendi; Cæterum aliis, ſi quæ ſunt Patriarchæ pro tempore exiſtenti reſervata, & debita tam præſcripto jure, quam invecta conſuetudine, juribus, de quibus nulla in hiſce præſentibus ſit mentio, nullum ideo præjudicium per ipſas præſentes inferri, & illatum eſſe volumus, & intendimus.

Sine præjudicio aliorum hic non expreſſorum.

Executio reductionis Diœceſum provide diſpertur.

§. 11. Denique ut reductio Sedium Epiſcopalium e tredecim ad ſeptem, præter Patriarchalem, dumtaxat, prout in præinſerta Appendice contenta atque præſcripta, debitæ executioni juxta commendatiſſimum caritatis, & providentiæ Ordinem demandetur; volumus atque præcipimus, ut moderni Antiſtites Maronitæ, qui veluti Patriarchæ Vicarii miſſi, dum reductio hujuſmodi ſtatuta fuit, tredecim in Cheſroano in humanis agebant, etſi, interea temporis duobus eorumdem viam univerſæ carnis ingreſſis, undecim in præſentia numerentur, eodem pacto, quemadmodum antea ſervabatur, veluti ipſius Patriarchæ Vicarii ad nutum amovibiles eouſque ſint, & habeantur, donec ſeptenarius eorumdem ſuperſtitum numerus remanſerit: Quo facto, reductio ſeptem Sedium hujuſmodi tunc, & non antea, locum habeat, & conſtituta intelligatur; atque idem pro tempore exiſtens Patriarcha, electa prius Patriarchali Sede, ſingulos ſingulis Sedibus Antiſtites ad ſui libitum, ſed ſecundum prudentiæ, & caritatis leges præficiat, & aſſignet, ita tamen, ut aſſignatio hujuſmodi perpetuo facta, & unuſquiſque Antiſtes perpetuo conſtitutus, & incardinatus ſit, & intelligatur, Sedi, & Diœceſi, quæ ſemel unicuique aſſignata fuerit.

Præſentium Literarum perpetuo vigori conſulitur.

§. 12. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis quomodolibet jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni exiſtant, iiſdem præſentibus non conſenſerint, nec vocati, ſeu auditi fuerint, tametſi ſuorum indultorum, vel privilegiorum vigore conſentire, ſeu vocari, & audiri ſemel, vel pluries quoquomodo debuiſſent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet etiam quantumvis magno & formali, ac ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus poſſe, ſed ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate, præeminentia, aut poteſtate fungentes, & functuros, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Sublata ſecus judicandi facultate.

Contraria non obſtare decernitur.

§. 13. Non obſtantibus præmiſſis omnibus, ac noſtra, & Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ, quatenus opus ſit, regula de jure quæſito non tollendo, nec non Apoſtolicis, atque in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus, præſertim pro univerſa Natione Maronitarum Conſtitutionibus, & Ordinationibus, aliiſque etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ſivæ univerſæ Nationi, ſive Patriarchæ, Antiſtitibus, & populis Maronitis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, in genere, vel in ſpecie, aut alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenore præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Earumdem Literarum exemplis, & verſionibus auctoritas tribuitur.

§. 14. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, tam latine, quam Syriace, aut Arabice, tum manuſcriptis, tum typis impreſſis, & manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Februarii MDCCXLII. Pontificatus Noſtri Anno II.

D. Card. Paſſioneus.

ABOLITIO TRIBUNALIUM, XLIV.

Et Judicum particularium ab Innocentio XII. facta confirmatur, & innovatur quoad Judicaturas deinceps erectas; Nonnullarum Congregationum, & Tribunalium facultates, & juriſdictiones præfiniuntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis ſtudium pro expeditiori juſtitiæ adminiſtratione.

QUantum ad procurandam Reipublicæ temporalem felicitatem conducat, ſi cuique petenti jus ſuum prompte, & expedite reddatur, initio Pontificatus noſtri animo revolventes, ſolicito mentis oculo circumſpeximus, ſi qui abuſus, aut pravæ conſuetudines paulatim, ut contingere ſolet, irrepſiſſent, quæ judiciorum ordinem bene, ac ſapienter a

Præ-

Anno 1742.

Prædeceſſoribus Noſtris in hac alma Urbe conſtitutum perturbarent, juſtitiæque curſum impedirent, ut opportuna Paternæ Noſtræ Provinciæ remedia afferremus.

Congregationis particularis deputatio, ejuſque conſilium.

§. 1. Cum itaque Congregatio nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ac nonnullorum dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, & Juris Peritorum, ad ſubmovendos hujuſmodi abuſus, qui in Romana Curia propter nimium frequentes Judicum particularium, aliorumque privativam ex privilegio juriſdictionem in certis cauſis exercentium deputationes exorti fuerant, a Nobis Apoſtolica auctoritate ſpecialiter deputata, cenſuerit ad huic malo, & incommodo occurrendum, ut novæ noſtræ perpetuo valituræ literæ per Nos, ut infra, promulgentur, per quas nedum ſpecifice confirmetur auctoritate Noſtra, cum inſertione totius tenoris, provida Conſtitutio fel. record. Innocentii Papæ XII. Prædeceſſoris Noſtri, quæ incipit: *Romanus Pontifex*; ſed ulterius omnes judicaturæ particulares quæcumque & cujuslibet generis, poſt præfatam Conſtitutionem reſtitutæ, vel denuo hactenus erectæ, & conſtitutæ, vigore literarum Noſtrarum, & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, tam ſub Plumbo; quam ſub Annulo Piſcatoris, aut Motus Proprii, ſeu Chirographi deſuper expeditarum, de medio tollantur, expliciteque abrogentur: Nos; qui ex Paſtoralis Officii Noſtri munere, Tribunalia quæcumque Judicum Ordinariorum, veluti juſtitiæ fontes in agro Dominico Nobis ex Alto commiſſo conſtitutos, ab omni impedimento, & perturbatione eximere cupimus, providum Congregationis prædictæ conſilium, noſtriſque conſonum deſideriis, libenter amplectentes, Motu proprio, ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Noſtra, prædicti Innocentii Prædeceſſoris Conſtitutionem præfatam, cujus tenor talis eſt, videlicet:

Innoc. XII. Conſtitutio pro ſuppreſſione Tribunalium particularium. Procemium.

§. 2. INNOCENTIUS *Epiſcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex curæ agri Domini more diligentis Patrisfamilias indefinenter invigilans, ut, juxta verbum Propheticum, noxia evellat, & deſtruat, utilia vero, plantet, & ædificet, ea etiam, quæ alias rationabilibus tunc ſuadentibus cauſis a Sede Apoſtolica conceſſa fuerunt, ex aliis validioribus, ſeu ſupervenientibus rationibus, quibus præſertim faciliori, ordinario, & juridico juſtitiæ curſui in Romana Curia cæterarum Magiſtra, uberius conſulitur, ad viam juris reducere, moderari, immutare, & revocare non deſinit, & in his ſolicitudinis ſuæ ſtudium interponit, quando, & prout in Domino conſpicit ſalubriter expedire.*

Numerus & facultates Tribunalium particularium ordinem juſtitiæ retardant.

§. 3. Hinc eſt, quod Nos ſedula meditatione penſantes, privilegia privativarum, ſeu cumulativarum juriſdictionum, etiam cum facultate proprios, ſeu beneviſos Notarios habendi; ſeu deputandi, quampluribus præfata Curiæ particulariter inſtitutis Judicibus, ſeu Tribunalibus a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris aliquorum ſæculorum ſpatio conceſſa, ita paulatim quidem, ſed in immenſum excreviſſe, ut Judicum, & Tribunalium Ordinariorum juriſdictio magnopere decreverit, & ſuper hujuſmodi juriſdictionum conflictu, & Judicum competentia frequentes contentiones, expeditam Cauſarum terminationem cum Litigantium damno, & Cauſidicorum incommodo differentes, irrepſerint, ac propterea inter alia, quæ circa eamdem Curiam emendanda, reformanda, & rectius ordinanda ſuſcepimus, quantum Nobis ex alto conceditur, hujuſmodi abſurdis occurrere, ac præfatæ Curiæ, ejuſque Judicum, & Tribunalium majori decori, & ordini, ſicut juſtitiæ ratio, & publica utilitas poſtulant, hac noſtra ſpeciali conſtitutione proſpicere volentes: Motu proprio, ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, necnon de nonnullorum dilectorum filiorum ejuſdem Curiæ Prælatorum, & Virorum pietate, & doctrina, prudentia, & rerum uſu præſtantium, ad hunc effectum de mandato Noſtro pluries congregatorum, conſilio, omnia, & ſingula hujuſmodi particularia Tribunalia, & ſpeciales Judices vigore præfatorum privilegiorum in eadem Curia hactenus conſtituta, ſeu conſtitutos, tenore præſentium penitus, & omnino ſupprimimus, abolemus, & abrogamus.

Ideo revocantur Indulta habendi, aut deputandi Judices particulares.

Ac propterea ad viam juris reducimus omnia, & ſingula indulta, & facultates, & privilegia habendi, ſeu deputandi tam in prima, quam in ulterioribus inſtantiis, omnes prædictos particulares Judices quocumque nomine nuncupatos, ac etiam Aſſeſſores, Congregationibus, etiam S. R. E. Cardinalium, Eccleſiis, & Baſilicis, etiam Patriarchalibus, Monaſteriis, Abbatiis, Collegiis, etiam Nationalibus, etiam ſub cura, & adminiſtratione Presbyterorum, ſeu Clericorum Regularium Societatis Jeſu exiſtentibus, Archihoſpitalibus, & Hoſpitalibus, etiam Sancti Spiritus in Saxia, & Neophitorum, Archiconfraternitatibus, Confraternitatibus, etiam Annuntiationis Beatæ Mariæ Virginis, Montibus etiam Pietatis, Monaſteriis, etiam Mulierum Pœnitentium, Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, etiam Societatis Jeſu, Curiis, & Judicibus, etiam Burgi, & Arcis S. Angeli, Militiis, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, quibuſcumque Univerſitatibus, & Conſulatibus, etiam Artium, Conſervatoriis, Domibus Piis, etiam Almæ Domui Lauretanæ, Capellis, etiam ad Præſepe Jeſu Chriſti, & Imaginis Beatæ Mariæ Virginis in Baſilica Sanctæ Mariæ Majoris, Altaribus, cæteriſque aliis Locis Piis quocumque pariter nomine nuncupatis, ſeu Cardinalibus eorum Protectoribus, Archipresbyteris, Abbatibus, Vicariis, aliiſque adminiſtratoribus quibuſcumque, ac Præfectis, etiam Palatii noſtri Apoſtolici, in quibuſvis Cauſis Civilibus, Criminalibus, aut mixtis, activis, & paſſivis, dictarum Eccleſiarum, Locorum Piorum, aliorumque ut ſupra, necnon eorum Officialium, Dignitatum, Canonicorum, Beneficiatorum, Affictuariorum, Emphyteutarum, Colonorum, aliorumque quomodolibet inſervientium iiſdem Locis Piis, illorumque bonis, & Tenutis, etiam cum quibuſvis facultatibus, & auctoritatibus eligendi Notarios ſibi beneviſos, ac procedendi ſummarie de plano, ſola facti veritate inſpecta, ſine ſtrepitu, & figura Judicii, manu Regia, ac quacumque appellatione, reclamatione, recurſu, reviſione, ſupplicatione, ſeu reſtitutione in integrum remotis, ſeu cum aliis ſimilibus, aut majoribus facultatibus, etiam per Nos, & quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & Principum quorumlibet preces, & inſtantiam, ſeu eorum contemplatione, & intuitu, ac etiam in limine fundationis, ſeu ex quacumque cauſa, non tamen vere oneroſa, videlicet congruæ, & effectivæ ſolutionis Cameræ noſtræ legitime factæ, & non alias, vel pro bono publico Spirituali, aut temporali, etiam ex cauſa ſtudii, & Catholicæ fidei, ac alias quomodolibet in contrarium præſentium conceſſa, confirmata, & approbata, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovata, quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita, & certa forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, perinde ac ſi præfata indulta, facultates, & privilegia conceſſa confirmata, & innovata non fuiſſent, ad effectum præſentium ſpecialiter, expreſſe, pleniſſime, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, & mandamus.

Cum facultatibus eligendi Notarios, aliiſque etiam quomodocumque conceſſis.

Non tamen conceſſis ex cauſa vere oneroſa.

Juriſdictio Card. Vicarii Urbis reducitur ad priſtinum ſtatum.

§. 4. Iiſdem pariter modo, & forma, omnia & quæcumque indulta, facultates, & privilegia dilecto Filio noſtro, ac pro tempore exiſtenti in Urbe, ejuſque diſtrictu Vicario in Spiritualibus Generali, ſub quibuſvis formis, decretis, clauſulis, aliiſque ſupradictis, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, & præſertim per fel. rec. Clementem Papam X. etiam Prædeceſſorem Noſtrum quibuſdam ſuis pridie Idus Auguſti anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo primo expeditis literis conceſſa, ad ſtatum, in quo erant ante literas piæ mem. Pauli Papæ V. pariter Prædeceſſoris Noſtri Kalendis Martii anno ejuſdem Incarnationis milleſimo ſexcenteſimo undecimo ſuper reformatione Tribunalium Urbis editas, & reſpective juxta eaſdem literas, in judicialibus, reducimus.

§. 5.

Pont. A. II.

Cauſæ jam conteſtatæ expediri permittuntur intra certum tempus.

§. 5. Liceat tamen Judicibus: ut ſupra, ſuppreſſis, & abrogatis, qui vigore privilegiorum, ut præfertur, proceſſerunt, cauſas eorum iiſdem hactenus jam inſtructas, ſeu alias legitime conteſtatas, prædictis non obſtantibus, per totum menſem Decembris proxime venturi, prout juris fuerit, expedire, ita ut eo tempore elapſo, hujuſmodi cauſæ ad Judices Ordinarios, & competentes Romanæ Curiæ, in ſtatu, & terminis, ipſo facto devolvantur,

Recurſus tamen, & appellationes ad Judices Ordinarios ſive ad Signaturam Papæ fieri jubentur.

§. 6. Quod ſi hujuſmodi cauſis interim expeditis, appelari, reclamari, ſupplicari, recurri, aut reſtitutionem in integrum peti contigerit, appellationes hujuſmodi, reclamationes, ſupplicationes, recurſus, & reſtitutionis in integrum petitiones, non amplius ad Tribunalia antiquorum privilegiatorum, ſive ad Protectores, Archipresbyteros, alioſque, ut ſupra, ſed ad Signaturam Juſtitiæ, & reſpective ad ſuos Superiores, & Ordinarios, prout in cæteris cauſis per Judices Ordinarios expeditis ſervatur, devolvantur, & devoluta ſint, & eſſe cenſeantur.

Item quoad recurſus & appellationes extra Curiam interponendas.

§. 7. Similiter etiam in caſu appellationum, reclamationum, ſupplicationum, recurſum, ac reſtitutionis in integrum petitionum a ſententiis, & decretis Judicum per eoſdem privilegiatos extra Curiam præfatam deputatorum, ſeu deputandorum in poſterum interponendarum, eædem appellationes, reclamationes, ſupplicationes, recurſus, ac reſtitutionis in integrum petitiones non amplius ad ſupranominatos cujuſcumque dignitatis, etiam Cardinalitiæ ſint, qui etiam ratione Epiſcopatuum, Gberniorum, Abbatiarum, Commendarum, aut ex alio quovis titulo, vel privilegio, hujuſmodi juriſdictionem tum in committendo, tum in decernendo, vel in judicando, uſque ad præſens in Urbe per ſe, vel per alios exercuerunt, ſed ad Judices Ordinarios, & competentes ejuſdem Romanæ Curiæ devolvantur indifferenter, & pari modo, ſicuti in cæteris cauſis per alios Judices de Partibus expeditis ſervatur, nulla habita ratione privilegiorum, & antiquarum facultatum.

Quomodo procedendum in ſecunda, tertia, & ulterioribus inſtantiis.

§. 8. Habentes autem facultatem eligendi in partibus Judicem ſecundarium inſtantiarum, teneantur illum ibidem per unicam, & univerſalem deputationem ad omnes hujuſmodi cauſas conſtituere, & ſi vel ſuper recuſatione, vel ſuper modo procedendi coram dicto Judice deputato, emerget controverſia, ad Signaturam Juſtitiæ, prout in ceteris cauſis, & negotiis fieri ſolet, recurratur. In terris vero, ſeu ulterioribus inſtantiis, eo modo, quo in cauſis appellationum a Judicibus de Partibus ad Romanam Curiam legitime devolutarum procedi ſolet, obſervetur.

Juriſdictiones Conſulatuum, & Univerſitatum extinguuntur, & transferuntur ad Judices Ordinarios.

§. 9. Quoad Conſulatus artium, & Univerſitates, etiam Medicorum, & Mercatorum ſublatis omnibus Aſſeſſoribus, & Abrogata in Judicialibus quacumque Conſulum, & Univerſitatum juriſdictione, ita ut eorumdem, & earumdem juriſdictio ex nunc, etiam quoad cauſas inſtructas, & legitime conteſtatas, penitus, & omnino ceſſare debeat, & ceſſaſſe intelligatur, ſuccedant, & procedant competentes Judices Ordinarii, juxta eorum ordinarias facultates; nulla, ut ſupra, habita ratione privilegiorum, & antiquarum facultatum; inter quos ſit locus præventioni: adhibitis, quatenus Judicibus ipſis opus videatur, iiſdem Conſulibus ſolummodo tanquam peritis in rebus, & negotiis eorum artem concernentibus. Excipimus tamen, & ſub præſenti noſtra Conſtitutione comprehenſos eſſe nolumus tum Conſules Agriculturæ, illorumque Aſſeſſorem, tum Notarios Curiæ Burgi, Mercatorum, & Aromatariorum pro eorum officiis titulo oneroſo acquiſitis, ſeu adminiſtratis, donec aliter provideatur.

Excepto Conſulatu Agricolturæ, & Notariis Curiæ Burgii, Mercatorum & Aromatariorum.

De Notariis reſpectu Locorum Piorum.

§. 10. Ad hæc Baſilicæ, Collegia, Hoſpitalia, cæteraque memorata Loca Pia, quæ ex conceſſione Apoſtolica, vel inveterata conſuetudine, electionem, & uſum proprii Notarii in primis, & ulterioribus iſtantiis habebant, in poſterum in cauſis, in quibus agatur de vero, ac proprio intereſſe dictarum Eccleſiarum, & Locorum Piorum, non teneantur ad aliquam ſolutionem extractus, ſeu regiſtri; ſed Notarii quorumvis Tribunalium debeant in dictis Cauſis, & in qualibet inſtantia, conficere inſtrumentum Actorum, prout jacent, nihilque ab eis ultra quartam partem ejus mercedis, quæ ſolvenda eſſet pro extractu, ſeu regiſtro, pro dicto Inſtrumento Actorum, ſub quovis prætextu, etiam exceſſivitatis ſcripturæ, petere vel exigere valeant.

Præſervatur juriſdictio Cathed. Archipresbyt. Titularium &c. quoad ſervitium Eccleſiarum.

§. 11. Poſtremo declaramus, per præſentes noſtras literas nullatenus ademptam eſſe Cardinalibus, Archipresbyteris, Titularibus, ſeu Protectoribus, eorumque Vicariis, aliiſque Deputatis, facultatem, ſeu juriſdictionem in iis, quæ ſervitium Eccleſiæ, ſeu Loci Pii, circa tamen diſciplinam Eccleſiaſticam, & morum correctionem dumtaxat, concernunt; minuſque ſub iiſdem præſentibus Tribunalia Cameræ Apoſtolicæ, Legatum Avenionenſem, Judicem Fabricæ S. Petri, neque ipſas Congregationes in ſolito liberculo, ſeu Elencho Congregationum, ac Tribunalium Urbis deſcriptas, comprehendi.

Anno 1742.

Item facultates Judicum, & Tribunalium intus enunciatorum.

Clauſulæ pro omnimoda Literarum executione.

§. 12. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod omnes, vel ſinguli ſupradicti, ac alii quicumque in præmiſſis quomodolibet jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, ſeu alia ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni exiſtant, iiſdem præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, ſeu auditi fuerint, tametſi ſuorum indultorum, vel privilegiorum vigore, conſentire, ſeu vocari ſemel, vel pluries quoquomodo debuiſſent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus poſſe; ſed ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore. ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sic, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate, præeminentia, aut poteſtate fungentes, & functuros, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Adempta ſecus judicandi facultate.

Derogationes.

§. 13. Non obſtantibus, & ſingulis præmiſſis, & quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, & pariter, quatenus opus ſit, rec. mem. Pii Papæ IV. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum inibi præſcriptum tempus præſentandis, & regiſtrandis; ita ut præſentes in ea præſentari, & regiſtrari nullo unquam tempore, vel modo neceſſe ſit; necnon aliis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Urbis noſtræ, dictarumque Eccleſiarum, omniumque, & ſingulorum ſupradictorum, quibuſvis, etiam juramento, vel alia quavis firmitate ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, clauſulis, decretis, aliiſque ſupradictis in contrarium præmiſſorum roboratis, ſeu confirmatis, & innovatis Statutis, ac uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, quibus pariter modo, forma, & tenore præmiſſis, ad effectum præſentium, illis alias in ſuo robore permanſuris, ampliſſime, ut præfertur, derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtrarum ſuppreſſionis, abolitionis, abrogationis, reductionum, derogationum, voluntatis, mandati, declarationis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo ſecundo, xv. Kalendas Octobris, Pontificatus Noſtri Anno Secundo: Apoſtolica Auctoritate prædicta confirmamus, & approbamus, illamque, perinde, ac ſi a Nobis ſub præſentium data emanaſſet, in omnibus, & per omnia innovamus, exceptis tamen, quæ preſentibus hiſce noſtris in aliquo adverſari comperiuntur.

Dat. die 17. Sempt. 1692. Pontifex inſertam Conſtitutionem confirmat & renovat.

Præterea abolet Judicaturas particulares quavis auctoritate deinceps erectas.

§. 15. Inſuper omnes, & ſingulas Judicaturas particulares quaſcumque, & cujuslibet generis, poſt præinſertam Conſtitutionem reſtitutas, vel de integro hactenus erectas; & conſtitutas vigore literarum Noſtrarum, & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, tam ſub plumbo, quam ſub Annulo

Pi-

Anno 1742.

Piſcatoris, aut Motus proprii, ſeu Chirographi deſuper expeditarum, etiam ex cauſa privatæ, ſeu publicæ utilitatis, & ex quacumque etiam onerosa cauſa, aut pro bono Religionis, etiam cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis clauſulis, irritantibuſque decretis, quibuſcumque Univerſitatibus, Locis Piis quocunque nomine nuncupatis, ſeu Cardinalibus eorum Protectoribus, aliiſque tam Eccleſiaſticis, quam Sæcularibus Perſonis, quantumvis ſpeciali, & ſpecialiſſima mentione dignis, eorumque domibus, ac familiis quomodolibet conceſſas, comprehenſis etiam Archihoſpitali Sancti Spiritus in Saxia, & Hoſpitio Apoſtolico S. Michaelis ad Ripam nuncupato, eiſdem præſentibus eas pro expreſſe habentes, in totum, ac ſi nunquam conceſſæ fuiſſent, abolemus, penituſque abrogamus

Facultates Congregat. Boni Regim. ad primævum ſtatum reducit.

§. 16. Ne autem pro infraſcriptarum Congregationum reſpective parte occaſio aliqua controverſiarum quomodolibet in poſterum oriatur, præfatæ Congregationis Particularis a Nobis, ut præfertur, deputatæ conſilio inhærentes, quoad Congregationem Boni Regiminis a rec. memor. Clemente Papa VIII. jamdiu inſtitutam, deinde a fel. rec. Paulo V. & Innocentio XI. Romanis Pontificibus ſimiliter Prædeceſſoribus Noſtris, facultatibus auctam, ſervandam eſſe volumus, & mandamus decretum prædicti Innocentii XII. Prædeceſſoris Noſtri ſub die 9. Auguſti 1693. promulgatum, abrogatis, quatenus opus ſit, in iis, quæ concernunt Cauſas mere judiciales, & contentioſas, amplioribus facultatibus, ſi quæ eidem Congregationi Boni Regiminis contra formam prædicti Decreti Innocentii XII. Prædeceſſoris præfati per Conſtitutionem piæ mem. Clementis Papæ XII. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri, quæ incipit; *Divina Providentia*; ſub datum apud Sanctam Mariam Majorem pridie Idus Februarii Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXXIII. conceſſæ videri poſſent, firmis de cæteris remanentibus aliis in eadem Conſtitutione, ſignanter in §. *Inſuper*, circa Miniſtrorum œconomiæ Communitatum Præpoſitorum electionem, & deputationem.

Salva electione Miniſtrorum œconomicorum.

Cauſæ Lauretanæ per appellationem ad Judices Ordinarios devolvantur.

§. 17. Et quoad Lauretanam, nullam ei competere juriſdictionem in cauſis Lauretanis quibuſcumque, per appellationem, ſeu recurſum a Judicatis de Partibus; appellationeſque, & recurſus hujuſmodi a prædictis Judicatis, pertinere dumtaxat ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ Noſtræ, prout præinſerta Innocentii XIII. Conſtitutio diſponit.

Item Firmanæ in civilibus.

§. 18. Ac quoad Firmanam, nullam ei competere judicialem cognitionem in cauſis civilibus in gradu appellationis, ſeu recurſus a Judicatis Judicum Civitatis, & Status Firmani.

Congregationum generalium facultates ad veterum Decretorum normam.

§. 19. Quo vero ad alias Congregationes generales in liberculo, aut Elencho deſcriptas, ſeu quoad cauſas in illis cognoſcendas, omnino ſervanda eſſe diſpoſita per rec. mem. Sixti V. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri Conſtitutionem, quæ incipit: *Immenſa*; cum declarationibus contentis in decreto a Congregatione Particulari juſſu prædicti Innocentii XII. Prædeceſſoris Noſtri ſub die IX. menſis Auguſti anno Domini MDCXCIII. promulgato, prout alias ſimiliter demandatum extitit a Congregatione reformationis Tribunalium Urbis Noſtræ, approbante prædicto Clemente XII. Prædeceſſore præfato ſub die IV. menſis Aprilis anni MDCCXXXI. & non aliam eis reſpective juriſdictionem competere, motu, auctoritate prædictis Noſtris, declaramus, decernimus, ſtatuimus, ac ſancimus,

Viſitatorum autem, ad viam Juris, & Literarum Innoc. XII. rediguntur.

§. 20. Ac inſuper ſub præſentium diſpoſitione Viſitatores Apoſtolicos, quantumvis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, deputatos cum certis facultatibus pro Sacra Viſitatione Eccleſiarum, Locorumque Piorum, eorum facultates prædictas ad tramites juris, & literarum Apoſtolicarum ab Innocentio Prædeceſſore prædicto in forma Brevis ſub annulo Piſcatoris ſub die XVI. Januarii anni Domini MDCXCIII. deſuper expeditarum reducendo, comprehenſos eſſe.

De juriſdictione Præfecti Arcis S. Angeli.

§. 21. Præfecti vero, ſeu Caſtellani Arcis Noſtræ S. Angeli juriſdictionem, quam dumtaxat quoad Baliſtarios, & ejuſdem Arcis auxiliatores, in eorum miniſteria concernentibus, præſervatam eſſe volumus, in cæteris omnibus cauſis, & negotiis indifferentibus, ſeu prædicta officia militaria neutiquam concernentibus, & ad tramites decretorum alias ab eodem Innocentio Prædeceſſore XXVIII. Septembris MDCXCII. ac tertia Maji MDCXCIII. editorum, comprehendi pariformiter earumdem tenore præſentium declaramus.

Pont. A. II.

Privilegia Card. Vicarii Urbis reducuntur ad tramites Reformationis Pauli V.

§. 22. Ac demum indulta, & facultates, nec non privilegia quæcumque, & præſertim ſuper cumulativa in cauſis laicalibus, Tribunali Venerabilis Fratris Noſtri prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Noſtri, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis in Urbe Noſtra, ejuſque diſtrictu Cardinalis Vicarii competentia, & præſertim per literas fel. rec. Clementis X. quæ, *Supremæ Majeſtatis*, ſub pridie Idus Auguſti MDCLXXI. ac per alias Benedicti XIII. quæ, *In Supremo*, ſub XVI. Kal. Septembris MDCCXXIV. nec non per alias literas Clementis XII. Prædeceſſorum Noſtrorum, quæ, *Romanus Pontifex*, reſpective incipiunt, noviſſime de anno MDCCXXXV. pomulgatas, ad ſtatum, in quo erant ante reformationem rec. mem. Pauli Papæ V. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri, & ad ejuſdem reformationis tramites Apoſtolica auctoritate redigimus, necnon utriuſque Clementis, & Benedicti Prædeceſſorum prædictorum literas, tenore præſentium abrogamus, & de medio in hac parte tollimus, & abolemus.

Permittitur Judicibus abrogatis expedire Cauſas pendentes intra ſemeſtre.

§. 23. Volumus autem, quod propter præmiſſa, hujuſmodi Judicibus ſuppreſſis, & abrogatis juriſdictio quoad cauſas actu coram eis pendentes, ſeu hactenus jam inſtructas, dummodo ipſi per totum menſem Auguſti præſentis anni MDCCXLII. ad earum expeditionem omnino deveniant, non cenſeatur eo ipſo adempta, ſed præfato tempore elapſo, cauſæ prædictæ ad ſuos competentes Judices in ſtatu, & terminis devolvantur, & eo ipſo devolutæ cenſeantur, & quoad jura coram ſuppreſſis Judicibus producta, eorum ſtetur judicationi.

Clauſulæ & Decreta pro Conſtitutionis obſervantia.

§. 24. Ac omnia, & ſingula præmiſſa, necnon præſentes nullo unquam tempore, pro eo, quod quicumque in præmiſſis jus, ſeu intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad id vocati, & auditi non fuerint, ſeu ex quavis alia cauſa, vel quocumque prætextu, quæſito colore, vel ingenio, notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam revocari, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium revocationibus, limitationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, validaque, & efficacia fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ſicque & non alias per quoſcumque Judices, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Noſtri Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, ſublata eis aliter judicandi; & definiendi forma, & facultate, judicari, & definiri debere; & quidquid ſecus ſuper præmiſſis contra earumdem præſentium tenore quomodolibet attentari contigerit, irritum ex nunc decernimus, & declaramus.

Derogationes ampliſſimæ.

§. 25. Non obſtantibus noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula, de jure quæſito non tollendo, necnon Noſtris, & prædictorum Prædeceſſorum Noſtrorum, & eorum cujuslibet Conſtitutionibus, Ordinationibus, & Decretis prædictis, atque omnium, & ſingularum Congregationum prædictarum, & earum cujuslibet reſpective erectionibus, necnon & cujuslibet illarum; etiam juramento, confirmatione Apolica, vel quavis alia firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, nec non privilegiis, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, etiam motu pari, & conſiſtorialiter, etiam in earum, & earum cujuslibet reſpective erectione prædicta, ſeu alias quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, quæ præſentibus quomodolibet obeſſe poſſent, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio; ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi etiam veriores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præſentium, & validitatis omnium, & ſingulorum præmiſſorum, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, omnibuſque contrariis quibuſcumque.

Facultates Cardinalis Decani, necnon Præfecti Palatii Apoſtolici præſervantur.

§. 26. Per præſentes autem non intendimus, facultatibus Venerabilis Fratris Noſtri Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegii Decani nunc & pro tempore exiſtentis, ratione Oſtien. & Veliternen. Ec-

Pont. A. II.

Eccleſiarum, quibus nunc & pro tempore præeſſe dignoſcitur, tum etiam facultatibus dilecti filii nunc & pro tempore etiam exiſtentis Palatii Noſtri Præfecti, ratione Præfecturæ Palatii prædicti, ad formam literarum Benedicti XIII. Prædeceſſoris Noſtri ſub Annulo Piſcatoris in forma Brevis ſub datum diei XXIV. menſis Septemb. anni Dom. MDCCXXVIII. deſuper expeditarum, eis, & eorum cuilibet competentibus, in aliquo præjudicare.

Sanctio Conſtitutionis.

§. 27. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtri decreti, conſtitutionis, declarationis, revocationis, annullationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem quintodecimo Kalendas Martii anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo primo, Pontificatus Noſtri Anno II.

Dat. die 15. Febr. 1742.

P. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Paſſioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

J. B. Eugenius

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Public. die 27. ejuſdem Menſis, & Anni.

XLV. DISPENSATIONUM

Matrimonialium cauſas veraciter exponendas, & ab Executoribus omnino verificandas eſſe ſtatuitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Diſpenſationes nonniſi juſtis ex cauſis concedi debent.

AD Apoſtolicæ ſervitutis Noſtræ miniſterium pertinet ſedula invigilare cura, ut diſpenſationes ſuper gradibus affinitatis, ſeu conſanguinitatis, intra quos Matrimonia contrahi prohibentur; vel ſuper aliis a Sacris Canonibus ſtatutis impedimentis, niſi ex debitis cauſis non concedantur, & omnia inde amoveantur, unde nota aliqua ab improbis aſpergi poſſit nomini, ac decori Romanæ Eccleſiæ, cui, licet immerito, Divina benignitate præſidemus.

Earum expediendarum ratio.

§. 1. Sane quidem ad Diſpenſationes obtinendas, ab iis, qui eas poſtulant, in ſupplici libello cauſæ pro illis conſequendis exprimi ſolent; quæ ſi ejuſmodi fuerint, ut juxta canonicas Sanctiones, & prudens Eccleſiaſticæ Proviſionis arbitrium, locus ad diſpenſandum eſſe videatur, diſpenſatio concedi ſolet, ejuſque executio Ordinario, ut plurimum committi, cui onus incumbit diligenter inquirere, an cauſæ expoſitæ veritate nitantur, ut veris illis exiſtentibus, gratia executioni demandetur, ſecus vero, ſi cauſæ nullatenus veritati conſentaneæ ſint. Si autem contingat, ob cauſas minime veras exiſtentes, ut diſpenſatio executioni non tradatur; qui eam impetrarunt, apud negotiorum Geſtores, ſeu Literarum Apoſtolicarum Expeditores conqueruntur; a quibus nonnunquam reſponderi ſolet, executionem perperam, & injuria denegatam fuiſſe, quia expreſſio cauſarum, earumque verificatio, in diſpenſationibus non eſt aliquid ſubſtantiale, ſed formalitas quædam, & Forenſis ſtyli conſuetudo: quod non minus veritati adverſatur, quam executionis ordinem, ac modum bene, ac prudenter conſtitutum ſubvertit; cum expreſſio cauſarum, earumque verificatio, ad ſubſtantiam, & validitatem diſpenſationis pertineat, illiſque deficientibus, gratia nulla, ac irrita ſit, nullamque executionem mereatur.

Opinio quorumdam circa cauſarum exprimendarum veritatem, reprobatur. Ubi preces obreptitiæ, gratia nulla eſt.

Periculum vitæ ſpecialiter verificandum.

§. 2. Id autem, ut plurimum evenit in diſpenſationibus, in quibus apponi ſolet clauſula: *& Oratoribus vitæ periculum immineret*: quæ cum ſæpe in diſpenſationibus in primo, vel in ſecundo gradu, & in nonnullis alii canonicis impedimentis, ſine ulla ratione, cauſa, & veritate, expreſſa reperiatur; Ordinarii Locorum, qui cautius, & accuratius ſe gerunt, niſi vitæ periculum immineat, diſpenſationem exequi recuſant; alii vero, fortaſſe falſo rumore inducti, quod hujuſmodi clauſula ſit mera formalitas, indulgentius quam neceſſe eſt procedentes, periculo vitæ neque argumentis probabilibus verificato, eoque Oratoribus ſaltem veriſimiliter imminere comperto, gratiam Diſpenſationibus exequuntur.

Anno 1742.

Decretum Sancti Pii V. contra Officiales falſa exprimentes.

§. 3. S. M. Prædeceſſor noſter Pius PP. V. in ſua Conſtitutione per viam Motus proprii expedita; & publicata ſub die V. Decembris anno MDLXVI., cujus initium eſt: *Sicut accepimus*; decrevit, omnes, & ſingulos Procuratores, tam Officii Sacræ Pœnitentiariæ, ſeu Contradictarum, quam alios quoſcumque Solicitatores, & Scriptores, qui veritatem facti, a narratione, quam ab ipſis Partibus habuerunt, quoad ſubſtantialia, & qualitates neceſſario exprimendas, diverſam faciunt, ſeu quoquomodo intervertunt, aut immutant, aut depravant, & per ſubreptionem, & obreptionem gratias a Romanis Pontificibus extorquent, pœnam falſi incurrere, & ea puniri omnino debere.

Admonitio ad omnes negotiorum geſtores &c.

§. 4. Hujuſmodi autem Conſtitutio quamquam videatur pertinere dumtaxat ad Procuratores, Solicitatores, & Scriptores Officii Sacræ Pœnitentiariæ, ubi per id temporis matrimoniales Diſpenſationes etiam in foro externo concedi ſolebant, nihilominus pro Paſtorali Noſtra, & Paterna cura ex Alto Nobis commiſſa, hortamur, monemus, ac præcipimus omnibus, & ſingulis negotiorum Geſtoribus, Procuratoribus, & Expeditoribus Literarum Apoſtolicarum, etiam Datariæ Noſtræ, ut cum ſupplices preces pro aliqua Matrimoniali Diſpenſatione porrecturi ſunt, id primum ante omnia agant, ut plenam atque exactam facti notitiam aſſequi curent, ſciſcitantes ab ipſis Oratoribus, an hæ, & illæ cauſæ adſint, ex quibus ſciunt diſpenſationem concedi ſolere in hoc, vel illo gradu; deinde in ſupplici libello facti ſpeciem nitide, ac ſincere exponant; caveantque diligenter, ne illam aliquatenus in rebus ſubſtantialibus alterent, immutent, invertant, corrumpant, ſed ſtricte adhæreant iis, quæ ab Oratoribus ſibi expoſita fuerunt; & multo magis abſtineant, ne quid falſi, aut facti proprio ingenio inventum, vel excogitatum, ad gratiam diſpenſationis facilius obtinendam, in precibus obtrudant; demum, præ oculis habentes, ſe operam ſuam in Eccleſiaſticis negotiis in hac Alma Urbe exhibere, ubi Cathedra veritatis eſt, ipſam ſolam ament, & ſectentur veritatem, non lucrum, aut gratiam, & favorem ſupplicantium; diligenterque videant, ne mendacii, aut erroris merito argui, cum animæ ſuæ detrimento poſſint, falſo, & perperam afferentes cauſas, earumque verificationes, ex provida Noſtrorum Prædeceſſorum diſpoſitione, in hujuſmodi gratiis, ad Eccleſiaſticæ diſciplinæ vigorem, & Canonicarum legum, & Apoſtolicarum Conſtitutionum voluntatem ſervandam, apponi, & reſpective demandari ſolitas, vanas, & ſuperfluas eſſe, & tanquam inanes Curiæ formalitates, parvi aut nihili eſſe faciendas.

Ad quos extenditur pœna falſi, ſi in exponendis diſpenſationum Cauſis deliquerint.

§. 2. Præterea hujuſmodi graves abuſus, quibus honor & decus hujus Almæ Urbis dehoneſtatur, & Sedis Apoſtolicæ ſplendori ac dignitati officitur, penitus abolere cupientes; motu proprio, ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præfatam Conſtitutionem s. m. Pii V. Prædeceſſoris Noſtri extendimus, dilatamus, ac producimus ad omnes prædictos negotiorum Geſtores, Procuratores, & Expeditores literarum Apoſtolicarum, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, & quocumque indulto, privilegio, & dignitate munitos; & quatenus opus ſit, eam de novo ferimus, ſtatuimus, & innovamus; volentes, ac decernentes, ut in omnibus ſuperius expreſſis caſibus, pœna falſi contra Delinquentes locum habeat; ſine tamen præjudicio obligationis refundendi expenſas Oratoribus, qui, ob illorum culpam, ejuſmodi diſpenſationes, quæ executioni demandari nequeunt, obtinuerunt.

Executoribus injungitur verificatio cauſarum in Litt. expreſs.

§. 6. Denique omnes, & ſingulos Venerabiles Fratres, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Locorum Ordinarios, cæteroſque Executores Literarum Apoſtolicarum, quibus hujuſmodi Diſpenſationum exequutio committi ſolet, enixe rogamus, & obſecramus, ut ſedulo, ac diligenter attendant, priuſquam Diſpenſationis gratiam exequantur, an cauſæ in Apoſtolicis literis expreſſæ, & quarum verificatio eorum curæ, & vigilantiæ a Sede Apoſtolica commiſſa eſt, veræ ne, an ſecus exiſtant, an

Anno 1742.

an potius Sedi Apoſtolicæ falſum expoſitum, & veritas reticita fuerit: qua ſuper re eorum conſcientiam oneramus.

Literæ Diſpenſationum in quibuſdam diſtinctius concipi jubentur.

§. 7. Et quoniam in iiſdem Apoſtolicis literis ſuper Diſpenſationibus in gradibus prohibitis, aliiſque præfatis impedimentis, nonnulla obſervata ſunt, quæ negotium Executoribus quandoque exhibere, & ſcrupulos eorum animis ingerere ſolent, Apoſtolicæ Noſtræ ſolicitudinis erit, ea dilucidius, & apertius in iiſdem diſpenſationum literis Apoſtolicis exponere, ac declarare, ut omni dubitatione ſublata, & cauſis coram Executore hujuſmodi probationum genere probatis; quo de illarum veritate moraliter certus reddatur, Apoſtolicæ literæ Matrimonialium Diſpenſationum ſine ulla hæſitatione ad debitam executionem deduci poſſint.

Delinquentium punitio Datariis demandatur

§. 8. Mandamus quoque, & injungimus dilecto Filio Noſtro Pompejo Tituli S. Euſebii S. R. E. Presbyrero Cardinali Aldrovando nuncupato Prodatario Noſtro, ejuſque Succeſſoribus Datariæ Apoſtolicæ Prodatariis, ſeu Datariis pro tempore exiſtentibus, ut in præmiſſis reos, & culpabiles repertos, pæna falſi, ut præfertur, puniant, cum poteſtate citandi, etiam per edictum, conſtito ſummarie de non tuto acceſſu, aliaque dicendi, & faciendi in præmiſſis neceſſaria, ſeu quomodolibet. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutis, & conſuetudinibus, & quibusvis indultis, & privilegiis, quibuſcumque perſonis etiam ſpeciali mentione dignis, datis, & conceſſis; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Non obſtantibus quibuſcumque.

Sanctio.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam Noſtri Decreti, conſtitutionis, monitionis, mandati, ac voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, quinto Kal. Martias, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo primo, Pontificatus Noſtri Anno II.

Dat. die 25. Febr. 1742.

P. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Paſſioneus.

Visa de Curia.
N. Antonellus.
Loco ✠ Plumbi.
J. B. Eugenius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 10. Martii 1742.

XLVI. PRO ELEVATIONE

Corporis Ven. Servi Dei Camilli de Lellis.

Dilecto Filio, Magiſtro Ludovico Valenti in utraque Signatura noſtra Referendario, ac Fidei Promotori.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Beatificatio Servi Dei an decreta.

DE Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitæ conſilio, & aſſenſu, ut Servus Dei Camillus de Lellis Fundator Clericorum Regularium Congregationis Miniſtrantium Infirmis impoſterum Beati nomine nuncupetur, ejuſque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in Proceſſionibus circumferenda) exponantur, alias, prout in aliis noſtris in ſimili forma Brevis Literis deſuper expediendis uberius continebitur, quamprimum Auctoritate Apoſtolica inculgere intendentes; ac cupientes, ut ejuſdem Servi Dei Corpus ex tumulo in Eccleſia ſub invocatione Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Urbe ejuſdem Congregationis Miniſtrantium Infirmis ſito, in quo conditum reperitur, elevatum, in decentiorem nobilioremque locum transferetur, & collocetur, ad quem accedentes Chriſtifideles venerentur; necnon ut ea omnia, quæ in hujuſmodi elevationibus ſervari ſolent, exacte ſerventur: Tibi, qui Promotoris Fidei munus, quod Nos, dum in minoribus eſſemus, præſtitimus, tanta cum ſapientia, integritate, pietate, zelo, ac ſedulitate obire pergis, per præſentes committimus, & mandamus, ut Te ipſum ad locum, in quo poſitum eſt ejuſdem Dei Servi Corpus, conferas, & clauſis Januis, & quibuſcumque aliis (præter publicum Notarium acta omnia per Te conficienda rogaturum; nec non Dilectos Filios modernos Præpoſitum Generalem, ac Aſſiſtentes, & Poſtulatorem Cauſæ dicti Servi Dei in eadem Congregatione Sacrorum Rituum, atque eos Miniſtros, ſeu Foſſores, quos ad hujuſmodi Miniſterium & opus neceſſarios eſſe duxeris tantum, nec omnino alios) ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda, a qua nemo niſi a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente abſolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo conſtitutus, obtinere queat, & ipſo facto ab omnibus cujuſcumque ſtatus, dignitatis, conditionis, auctoritatis, præeminentiæ, etiam S. R. E. prædictæ Cardinalibus ſtatim incurrenda, aliiſque ad noſtrum arbitrium imponendis pœnis, & cenſuris, penitus excluſis, tumulum, in quo Corpus dicti Servi Dei jacet, per antedictos Miniſtros effodi, arcamque, ſeu loculum, in quo conditur, reſerari facias; necnon omnia, & ſingula accuratiſſime inſpicias, quæ ad authenticitatem ejuſdem Corporis firmandam appoſita fuiſſe memoriæ traditum eſt, ac præſertim ſigna, aliaque hujuſmodi recognoſcas, cæteraque ſcruteris, quæ, pro tua hac in re ſingulari peritia duxeris notanda. Præterea Tibi committimus, & mandamus, ut ſingulis antedictis, quos ſolos tecum dumtaxat, ut præmittitur, intereſſe ſtatuimus, ſub ſuſpenſionis, interdicti, & excommunicationis latæ ſententiæ, alliſque pœnis, & cenſuris Nobis, ut præfertur, reſervatis, denunties, & inhibeas, ne quilibet eorum, Nobis inſciis, & inconſultis, quidpiam, vel minimam Corporis partem dicti Servi Dei auferre, detrahere, ac ſecum aſportare audeat. Poſtquam vero hæc omnia præſtiteris, idem Corpus in aliqua arca, ſeu loculo recondas, tuo in cera hiſpanica ſigno munias, & in aliquo decentiori loco diligentiſſime, ac tutiſſime cuſtodiendum cures, donec opportuno tempore debitis cum honore, & cautelis in eo loco, in quo in futurum ſervandum colendumque erit, collocetur. Eapropter Tibi omnes, & ſingulas ſuper negotio hujuſmodi ea, qua decet & opus eſt, fide, ac diligentia perficiendo, neceſſarias & opportunas facultates auctoritate Apoſtolica tenore præſentium tribuimus, & impertimur. Non obſtantibus Conſtitutionibus, Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contraris quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die v. Martii MDCCXLII. Pontificatus Noſtri Anno II.

Pont. A. II.

Ideo ipſius Corpus in nobiliorem locum elevari jubetur.

Præſcribitur recognitionis forma.

Reliquiarum detractio prohibetur.

Loculi obſignatio.

Conceduntur facultates &c.

Dat. die 5. Mart. 1742.

D. Cardin. Paſſioneus.

XLVII. DE NON IMPEDIENDA

Executione Citationum, Mandatorum, aliarumque Proviſionum Romanæ Curiæ, ſeu Sedis Apoſtolicæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PASTORALIS regiminis ſolicitudo ex alto Nobis immerentibus commiſſa exigit, ut non ſolum curemus novas leges, ſi quando rerum conditio, aut neceſſitas poſtulat, condere; ſed etiam, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris provide, ac ſalubriter conſtituta ſunt, ſi vel hominum culpa, vel ipſa rerum humanarum fluxa, ac volubili natura in deſuetudinem abierunt, in uſum revocare, eaque Apoſtolicæ confirmationis robore communire.

§. 1. Alias ſiquidem a Congregatione Particulari ſuper reformatione Tribunalium Urbis a piæ memoriæ Innocentio XI. Prædeceſſore Noſtro deputata, per

Pont. A. II.

Decretum ſub Innoc. XI. editum, pro omnimoda executione Citationum, Mandatorum &c. a tribunalibus Romanæ curiæ expeditarum &c.

per ejuſdem Prædeceſſoris Literas, quæ incipiunt: *Decet Romanum*: datas IV. Kalen. Julii Anno Domini MDCLXXXIX: in forma ſpecifica deinde confirmatum emanavit Decretum tenoris ſequentis, videlicet; *Quoniam vero fertur, quod Miniſtri, & Officiales Civitatum, & Oppidorum, & Locorum, in quibus DD. Clerici, & Commiſſarius Cameræ aliique Prælati, ratione Epiſcopatuum, vel Abbatiarum, & Commendarum, & Præfectus Sac. Palatii Apoſtolici, exercent Juriſdictionem temporalem, ac etiam Miniſtri, & Officiales Baronum, & Domicellorum, & aliorum quorumcumque de facto, quamvis indebite, quandoque præſtare audent impedimentum, ne in dictis locis, eorumque Territoriis exequantur per Curſores, & Mandatarios, alioſque Miniſtros, & Executores Tribunalium Urbis, & alios, quibus demandatum fuerit, Citationes, & mandata, aliæque proviſiones Judicum, & Tribunalium Curiæ, & præſertim Auditoris Cameræ, abſque eorum licentia, & beneplacito inſcriptis ut vulgo dicitur,* exequatur; *Idcirco declaratum, & decretum fuit, quod tam Citationes verbales, & perſonales, vel domi, ſive in manibus Domeſticorum, aut per edicta, quam etiam mandata quæcumque, pariter tam in Perſonis, quam in bonis, in quibuſcumque Cauſis civilibus, & criminalibus, libere poſſint fieri, & exequi abſque alia licentia, beneplacito, vel exequatur, aut requiſitione Officialium, & Miniſtrorum loci: neque dictos Officiales, & Miniſtros, etiam ipſoſmet Cardinales, & Prælatos, & clericos, & Commiſſarium Cameræ, ac Barones, & Domicellos, & alios quoſcumque, poſſe in hoc aliquod directum, vel indirectum impedimentum præſtare, ſub pœnis contentis in Conſtitutionibus Apoſtolicis contra uſurpantes juriſdictionem Sedis Apoſtolicæ, vel illam, ejuſque liberum exercitium impedientes, aut Curiæ reſiſtentiam facientes; & inadvertenter, ac indebite requiſiti de aliqua licentia, vel beneplacito, nullatenus poſſint, nec debeant, ſub eiſdem pœnis, apponere Exequatur, vel alias in ſcriptis apponere manus in ipſis expeditionibus Tribunalium Romanæ Curiæ.*

Quod a pluribus obſervatum non fuit.

§. 2. Hujuſmodi autem tam providum, ac ſalubre Decretum non modo in nonnullis Eccleſiaſticæ noſtræ Ditionis Locis nunquam obſervatum fuiſſe, neque in præſenti obſervari comperimus: Sed inſuper, præter eos, qui in eodem Decreto nominati ſunt, alios quoque ex multorum fide dignorum relatione, & experientia ipſa, dum in minoribus eſſemus, Noſmetipſi, non ſine animi noſtri dolore & indignatione, cognovimus reperiri, qui debitam citationum, mandatorum, aliarumque proviſionum Judicum, & Tribunalium Romanæ Curiæ executionem minime permittere, ſibi laudi, atque honori ducunt, niſi prius ipſis exhibita fuerint, & eorum licentia, ſeu beneplacitum oretenus, vel in ſcriptis, quod vulgo dicitur, *Exequatur*, fuerit impetratum, quinimmo nonnunquam eo audaciæ, ac temeritatis proceſſerunt, ut etiam impedimentum præſtare auſi ſint, interdicentes ſuis Officialibus, ac Miniſtris, ne iiſdem obſequerentur, negranteſque eam exhibere commoditatem, opem, atque auxilium, quod pro illis exequendis præbere tenebantur.

Prætextus obeundi ſoliti.

§. 3. Et quoniam tanti auſus deformitatem, quo Apoſtolicæ Sedis dignitas contemnitur, & auctoritas conculcatur, per ſe ipſi agnoſcunt; modo obtegere curant eo prætextu, quod locus eorum regimini, & poteſtati ſubjectus ejuſmodi potiatur privilegio, ut ex eo Cauſæ extrahi nequeant, ſed in eodem debeant debito fine terminari; modo autem quod ipſi volunt, Patres inter ſe litigantes ad concordiam adducere, ne ſubſtantias ſuas in rerum minimarum litibus ſuſtinendis inſumant.

Pontifex præinſertum Decretum innovat.

§. 4. Ut autem hujuſmodi malo, quod peſſimi exempli, & pravi effectus eſſe dignoſcitur, priuſquam magis invaleſcat, opportuno Paſtoralis Providentiæ noſtræ remedio occurramus, motu proprio, ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium, præfatum Innocentii XI. Prædeceſſoris noſtri Decretum approbamus, confirmamus, & de novo, quatenus opus ſit, ferimus, ſtatuimus, ac innovamus, atque illud ab omnibus cujuſcumque ordinis, gradus, ſtatus, ac dignitatis in perpetuum ſervari, & cuſtodiri volumus, & mandamus.

Et ab omnibus, & quibuſcumque ſervari jubet

§. 5. Præterea decernimus, ac definimus, eodem Decreto omnes, & quoſcumque Gubernatores, Rectores, Præſides quorumvis Locorum, Terrarum, &

Civitatum Status, nedum immediate, ſed etiam mediate in temporibus Sedi Apoſtolicæ ſubjectos, atque inſuper omnes Præfectos, ſeu Præſides Provinciarum ejuſdem Status, quibuslibet ſuffultos privilegiis, ſeu facultatibus, etiam Legatorum a Latere, atque inſuper Pro-Legatum Avenionenſem, atque etiam S. R. E. Cardinales, etiam a Latere noſtro Legatos, eorumque Miniſtros, atque Officiales comprehendi, & comprehenſos cenſeri debere.

Anno 1742.

Pœnæ in contravenientes.

§. 6. Et quoniam in impedienda executione hujuſmodi citationum, mandatorum, aliarumque proviſionum Romanæ Curiæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ut plurimum primas partes tenent, aut certe in cauſa & culpa ſunt, vel ligitantes, vel ii, quorum intereſt, executiones prædictas impediri; vel alii in cauſis, vel rebus, de quibus agitur, nullum intereſſe habentes; vel Notarii, ſive Tabelliones publici, qui acta ad executiones hujuſmodi explendas neceſſaria conficere, & muneris ſui partes obire recuſant: Nos ad intolerabilem hanc pravitatem prorſus abolendam ex omni parte opportune providere volentes, cupienteſque, ut qui Apoſtolici culminis reverentia, ut par eſt, non commoventur, pœnarum metu in officio contineantur; motu, & auctoritate ſimili, hac noſtra perpetua Conſtitutione ſtatuimus, ac definimus, ut omnes & ſingulæ Perſonæ tam Sæculares, quam Eccleſiaſticæ, & Regulares cujuſcumque dignitatis, ſtatus, & præeminentiæ, ſeu ordinis, intereſſe quodcumque in Cauſis, vel rebus, de quibus agitur, habentes, quæ Citationes, & Cauſarum Commiſſiones, decretas, vel decernendas, aut quævis alia mandata Romanæ Curiæ, ſeu reſcripta Apoſtolica juſtitiam, vel gratiam continentia, quo minus juxta illorum tenorem executioni demandentur, per ſe, vel per alium quovis quæſito colore impedire, aut impediri facere præſumpſerint, aut pro illis impediendis ad Sæculares, vel Eccleſiaſticos, ſeu Regulares in quavis dignitate, vel ordine conſtitutos, ſeu eorum Officiales publice, vel occulte, per ſe, vel per alium, quovis quæſito colore recurſum habuerint, cauſam perdant, & omne jus tam in petitorio, quam poſſeſſorio, in re, vel ad rem, de qua agitur, eis competens eo ipſo amittant.

In ipſos litigantes, aut intereſſe habentes.

In Judices, Magiſtratus, alioſque impedientes.

§. 7. Aliæ vero Perſonæ ſive Sæculares, ſive Eccleſiaſticæ, aut Regulares; quæ in Cauſis, vel rebus hujuſmodi nullum intereſſe, habent, executionem Citationum hujuſmodi, Cauſarum, Commiſſionum, & aliorum quorumcumque mandatorum, ſeu reſcriptorum, & proviſionum Apoſtolicarum, ut præmittitur, impedientes, aut impedientibus hujuſmodi auxilium, conſilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, vel indirecte præſtantes, cujuſcumque ordinis, gradus, conditionis, vel præeminentiæ exiſtant, ſi Sæculares fuerint, ſententiam excommunicationis, ſi vero Eccleſiaſticæ, aut Regulares, pœnam ſuſpenſionis, tam ab exercitio Ordinum, quam cujuſcumque Officii, aut dignitatis ipſo facto incurrant, a quibus (excepto quoad excommunicationem mortis articulo) non ab alio, quam a Romano Pontifice pro tempore exiſtente, abſolutionis beneficium poſſint obtinere.

In Notarios.

§. 8. Notarii autem, ſive Tabelliones publici, qui de executionibus citationum, cauſarumque commiſſionum, & mandatorum, ac proviſionum hujuſmodi faciendis, aut quo minus fiant, de inhibitionibus requiſiti fuerint, & inſtrumenta publica deſuper ad inſtantiam intereſſe habentium, ſeu intereſſe prætendentium, ſoluto tamen congruo ſalario, conficere recuſaverint, exercitium Officii Tabellionatus amittant, fiantque perpetuo infames, & ad Inſtrumenta, ſive Scripturas publicas in poſterum conficiendas inhabiles reddantur, donec ab hujuſmodi reatu abſolutionem, & infamiæ abſterſionem obtinuerint.

Derogatur Legibus, Conſuetudinibus & Indultis in contrarium facientibus.

§. 6. Non obſtantibus ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, Decretis, & Statutis, etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, quibuſvis privilegiis, indultis, & conceſſionibus, quacumque poſſeſſione, & conſuetudine etiam immemorabili, & titulo colorato ex ea reſultante, ſcientia, & patientia, & tolerantia quorumcumque Superiorum, etiam Sedis Apoſtolicæ, roborato, cæteriſque contrariis quibuſcumque; aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, & excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de

ver-